

Kapucíni v Sušici

Kapucíni vznikli v 1. polovině 16. stol. jako jedna z nejradikálnějších reforem v rámci františkánského řádu. V prvních desetiletích můžeme mluvit o čistě kontemplativně-poustevnícké větvi. Postupně společenství začalo přijímat pastorační závazky vůči okrajovým skupinám, kterým se ostatní vyhýbali (malomocní, zanedbané chudobince, starobince, špitály, věznice). Dodnes je přednostním úkolem pastorece okrajových skupin, ale také nabízení svátosti smíření a duchovního doprovázení. Charakteristickým znakem života i pastorece je bratrský rozměr, osobní vztah k Pánu vyvěrající z hluboké modlitby, Evangelia a Eucharistie, touha být menší, bratrský vztah ke všemu stvoření a šíření pokoje.

V současné době má řád na celém světě asi 11.600 bratří a působí v asi 110 zemích. Naše českomoravská provincie čítá 36 bratří (1 biskup, 15 kněží, 1 jáhen, 1 student, 17 řeholních bratří, 1 novic a 2 postulanti), z toho 10 má nad 60 let a působí v 5 komunitách (Sušice, 2x Praha, Brno, Olomouc).

Do českých zemí přišli bratři v čele se sv. Vavřincem z Brindisi r. 1599 a svůj první klášter postavili v Praze na Hradčanech. Díky požehnanému působení a velkému místnímu dorostu byl komisiariát povýšen již r. 1618 na Česko-rakouskou provincii a r. 1673 na samostatnou Českou provincii. V době největšího rozkvětu – v polovině 18. století – měla provincie asi 850 bratří a 30 klášterů.

Do Sušice kapucíni přišli díky pozvání purkmistra města, sušického děkana Šebestiána Zbraslavského ze Svatavy, hraběte Jindřicha Libštejnského z Kolowrat a jeho syna Františka Oldřicha, majitelů žichovického panství. Později se k žádosti připojil i samotný císař Ferdinand III. Na provinční kapitule r. 1641 zazněl důvod pozvání bratří – aby poskytli duchovní útěchu obyvatelstvu postiženému třicetiletou válkou. Následující kapitula již jmenovala prvního představeného komunity, P. Karla Slezského. Pro stavbu kláštera byla zakoupena děkanská zahrada a pozemek patřící ke špitálu chudých. Pět domů koupil pro stavbu kláštera hrabě Jindřich. Churaňující hrabě František Oldřich svěřil starost o klášter Janu Antonínu Losymu. Druhým fundátorem se stal sám císař Ferdinand III.

Špatné hospodářské poměry však způsobily, že k položení základního kamene došlo až 17. 9. 1651. Nejprve byl postaven kostel. Ten byl na přání císaře Ferdinanda III. zasvěcen sv. Felixi z Cantalice. Císařovna Eleonora, matka Ferdinanda III., věnovala klášteru ostatky tohoto prvního kanonizovaného kapucína, které obdržela při jeho blahověčení. Velkou slavností bylo vysvěcení kostela 24. 10. 1655, kterému předsedal kardinál Arnošt Harrach. Teprve v letech 1668 byla stavba kláštera dokončena.

Roku 1682 dal kvardián Ladislav Bílinský za přispění Alžběty Meřkové a Polyxeny Weissenregnerové vystavět na vrchu Stráž nad Sušicí poutní kapli Anděla Strážce. Vysvěcena byla roku 1683. (Roku 1735 kapli obepnuly ambity.)

Od té doby do sklonku 18. stol. působilo v klášteře 13 - 23 řeholníků, většinou českého původu, nejvíce v letech 1763-66. Obživa řeholníků i činnost kláštera byla z větší části financovaná z darů dobrodinců z řad šlechty i sušického měšťanstva. Kapucíni se mimo duchovní služby odvděčili sušickým pomocí za velkého požáru, který postihl město v roce 1707.

Za vlády Josefa II. a později za napoleonských válek klášter přišel nejen o všechny cenné předměty, ale i počet bratří byl státními zásahy velmi redukován.

Bohulibá činnost kláštera trvala až do jara 1950, kdy komunisté řeholníky internovali a klášter obsadilo vojsko. Jistou raritou bylo, že tento klášter soudruhům vypadl ze seznamu a tak ho zabrali o 3 týdny později, než proběhla druhá vlna likvidací ostatních mužských klášterů. Velká klášterní zahrada byla zničena výstavbou frekventované silnice a řady vojenských skladů, dílen a garáží.

Do kláštera se kapucíni vrátili po částečné rekonstrukci 16. 8. 1993. V klášteře působili dva kněží a jeden řeholní bratr. Postupné stárnutí, nemoci a smrt donutily kapucíny k opuštění kláštera v listopadu 2001. Na mimořádné provinční kapitule věnované osudu kláštera v Sušici roku 2002 bratři vyjádřili touhu zachovat kapucínskou přítomnost

v Sušici a v budoucnu obnovit komunitu. Určitým překlenutím chybějící komunity byla dočasná přítomnost jednoho z našich bratří-kněží. K návratu komunity došlo rozhodnutím br. provinciála, ke dni 1. 10. 2007 byla znovu ustanovena komunita dvou bratří. Později byla posílena dalšími dvěma bratry.

S novou komunitou začala rozsáhlá rekonstrukce celého objektu. Oprava vlastního kláštera je již hotová, na řadu přichází přilehlé prostory, kde jsou odstraňovány rozpadající se vojenské stavby, je budována zázemí kláštera a alespoň část zahrady má být obnovena.

Kromě čtyřčlenné komunity je klášter otevřený pro exercicie, rekolekce, duchovní doprovázení a jiné, hlavně duchovní akce. Při klášteře působí několik společenství dospělých i mládeže, bratři se zapojují do pastoračních aktivit farnosti, působí v nemocnici a vypořádávají v širokém okolí.

Br. Dominik

ROK ZASVĚCENÉHO ŽIVOTA
V ČESKOBUDĚJOVICKÉ DIECÉZI

30. 11. 2014 – 2. 2. 2016

Sledujte aktuální program
www.rehole.bcb.cz

Děkujeme za modlitby, i my se modlíme za vás a s vámi.
Úmysly vašich modliteb rádi přijmeme na rehole@bcb.cz

www.rehole.bcb.cz